

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 16432/18
Дана 05.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... бр. ..., против тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења број 120-01-1152/2018-01 од 30.07.2018.године, у предмету јубиларне награде, у нејавној седници већа одржаној дана 05.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље пореског службеника у Министарству финансија – Пореска управа изјављена на решење Министарства финансија – Пореска управа број 400-123-00-156/18 од 03.05.2018.године, којим је одбијен њен захтев за исплату јубиларне награде, као неоснован.

У тужби, поднетој овом суду дана 06.09.2018. године, тужиља је оспорила законитост решења туженог органа и навела да је тужени доношењем оспореног решења пропустио да утврди процесне пропусте и грешке у примени материјалног права на штету тужиље, које је учинио првостепени орган, а које тужени орган није у поступку по жалби исправио нити отклонио. Сматра да је поред тога тужени повредио једно од основних уставних права а то је право на забрану дискриминације, позивајући се на одредбу члана 44. став 2. Измена и допуна Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, број 25/15 и 20/18) који је у примени од 24.03.2018.године, али исти материјално правни пропис погрешно тумачи и на тај начин тужиљу ставља у дискриминушићи положај. Указује да је наведеном одредбом јасно и прецизно регулисано право запосленог на јубиларну награду која се остварује испуњењем услова везаним за године рада односно за навршених 10, 20, 30, 35 и 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без обзира у ком органу је запослени остварио право из радног односа и то право више није везано за јубиларну годину. С

обзиром да је тужила у целини испунила услове из цитираног члана 44. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе није јасно зашто јој право на јубиларну награду није признато. Тужила је у жалби истицала да јој је у складу са чланом 32. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, број 25/15) са почетком важења од 21.03.2015.године, признат радни стаж у државним органима и враћен додатак на основну плату од 0,4% основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу без обзира у ком државном органу је радила. Стога сматра да ова одредба у конкретном случају даје основ за заштиту права тужиле, која је несумњиво испунила све услове за признавање права на јубиларну награду за оставрених 20 година рада и указује да се радноправни статус тужиле и године које је тужила провела на раду не могу оцењивати селективно, тј. да јој се мора признати право на јубиларну награду за време проведено на раду, без обзира на то у ком државном органу је остварила право из радног односа. Сматра да је закон повређен на њену штету и предложила је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао, да је тужба неоснована.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиле изјављену против првостепеног решења од 03.05.2018.године, јер је у поступку који је претходио његовом доношењу, а који је покренут по захтеву тужиле од 19.04.2018.године, којим је тужила тражила да јој се призна право на јубиларну награду за 20 година рада у државном органу коју навршава дана 30.04.2018.године, утврђено да тужила на дан 30.04.2018.године има укупно 32 године и 9 месеци радног стажа оствареног у јединици локалне самоуправе и државном органу, и то у Скупштини општине Титово Ужице у периоду од 01.08.1985.године до 30.04.1998.године и од 01.05.1998.године и даље у Републичкој управни јавних прихода и Пореској управи. Даље, из образложења првостепеног и оспореног решења произлази да с обзиром да у 2018.години тужила има навршених 32 године и 9 месеци рада у радном односу, нису испуњени услови за остваривање права на јубиларну награду у овој години за навршених 20 година рада, у смислу одредбе члана 44. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, број 25/15 и 20/18).

Одредбом члана 44. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, број 25/15,...20/18) који се примењује од 24.03.2018.године, прописано је да запослени остварује право на јубиларну награду за

навршених 10, 20, 30, 35 и 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без обзира на то у ком органу је запослени остварио право из радног односа. Код утврђивања права на јубиларну награду рачунају се и године рада код послодавца од кога је надлежни орган преузео надлежности, послове и запослене, а ставом 3. истог члана закона прописано је да се запосленима исплаћује јубиларна награда у року од 30 дана од дана када запослени стиче право на јубиларну награду, док је ставом 4. истог члана прописано да сви запослени остварују право из става 1. тачке 4. овог члана који почев од 01.01.2018.године навршавају 35 година рада у радном односу у складу са овим чланом.

Како је у поступку по захтеву тужиље за признавање права на јубиларну награду за 20 година рада у 2018.години утврђено да тужиља у овој години навршава 32 године рада у радном односу, то нису били испуњени услови прописани цитираном одредбом Посебног колективног уговора за државне органе да јој се у овој години призна тражено право.

Суд је ценио наводе тужбе, којима се указује на погрешно тумачење одредбе члана 44. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе и чињеницу да је овом одредбом предвиђено да тражено право није везано за јубиларну годину, као и да се треба имати у виду одредба члана 32. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, број 25/15) на основу кога јој је признат радни стаж у државним органима и враћен додатак на основу плате од 0,4% основне плате а који се односи на минули рад, па налази да ови наводи нису од утицаја на законитост оспореног решења. Ово стога, што се право на јубиларну награду остварује у јубиларној години, а то је година у којој запослено лице навршава 10, 20, 30, 35 и 40 година радног стажа, а у конкретном случају, према Посебном колективном уговору за државне органе, важећег у моменту подношења захтева, 2018.година за тужиљу није јубиларна година, док је право на додатак на основну плату (минули рад) утврђено на основу одредбе члана 32. Посебног колективног уговора („Службени гласник РС“, број 25/15).

Са изложеног, налазећи да закон није повређен на штету тужиље, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.05.2020. године, I-1 У 16432/18

Записничар
Марко Радосављевић,с.р.

Председник већа - судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК